

Små, men hørbare forbedringer

Electrocompaniet har oppdatert sitt phono-trinn, men endringene er subtile.

Lyd & Bilde mener

Fyldig klang i et enormt, støysvakt og silkemykt lydbilde. Gnistrende dynamisk kontrast, og svært fleksible tilpasningsmuligheter til ulike pickuper.

✗ Alle justeringer må gjøres på baksiden med dipsvitsjer. Klangbalansen passer ikke alle pickuper.

Teknologi: Diskret transistor, symmetrisk dual mono
Tilkoblinger: RCA ubalansert inn/ut, RCA /XLR ut
Belastning: 10 ohm – 47 kohm
apasitans: 0-350 pF
Gain: XLR 45,8-76,4 dB, RCA 39,8-71,4 dB
analseparasjon: > 85 dB, 20 Hz – 20 kHz
Mål og vekt: 47 x 37,3 x 7,8 cm, 9 kg
Annet: Subsonisk filter -3 dB @11 hz, -24 dB oktav
Web: electrocompaniet.no

🔒 **Veil. pris 19990**

Lasse Svendsen
27.03.21 - 10:00

Selv om de bare har laget én platespiller, har Electrocompaniet en lang tradisjon for phono-trinn, eller RIAA-trinn. Samtidig som de lanserte sin første platespiller – ECG-1 i 2015 – lanserte de også ECP-2, et phono-trinn for Moving Magnet- og Moving Coil-pickuper, som det virkelig svingte av i vår test det året.

Nå har Electrocompaniet oppdatert ECP-2 til en MK II-utgave, med et nytt kabinett som endelig har samme bredde som resten av produktene i Electrocompaniets Classic-serie. Dermed ser det bedre ut når man plasserer ECP-2 MK II sammen med 'Companiets nyere produkter i samme serie.

Der kunne historien om phono-trinnet stanset, men det viser seg at Electrocompaniet også gjorde noen endringer på kretsløpet og byttet ut noen komponenter i samme slengen. Bedre komponenter, som kostbare filmkondensatorer, kortere signalveier og bedre skjerming, skal gi et lavere støygulv og redusere faren for brum.

Samtidig er det mer stabile op-amper på utgangene med lavere forvrengning, i den andre enden er det strømfiler på strømforsyningen, og med til sammen 8800 uF med kondensatorer, åtte spenningsregulatorer og 16 kondensatorer med totalt 16000 uF, skal gi redusert støy og større dynamisk takhøyde.

Ellers er ECP-2 MK II temmelig lik forgjengeren. Det grunnleggende i nye kretsløpet er fremdeles basert på et RIAA-trinn fra Dynamic Precision, og balansert for lavest mulig støygulv, hvor signalet ender i balanserte XLR-utganger på baksiden.

Fleksibel

En rekke små dipsvitsjer på baksiden gir nesten uendelige tilpasningsmuligheter og det er knapt noen pickuper som ikke kan brukes med ECP-2 MK II. De små bryterne kan brukes til å justere belastningsimpedansen fra 10 ohm – 47 kohm, kapasitans fra 0 til 350 pF, og gain kan varieres fra 39,8 til 71,4 dB. Legg til 6 dB for de balanserte utgangene.

Nydelig klang

Phono-trinnet er altså veldig fleksibelt, og kler de fleste pickuper, også lydmessig. Det er ikke 100 prosent nøytralt, men så er det heller ikke kjedelig å lytte til vinyl med E P-2 MK II. Klangene heller litt mot det varme, som kler de fleste av musikk, og gir nøytrale pickuper som Audio-Technica AT-ART9 eller Ortofon Cadenza Black litt fyldigere klang. Som jeg synes er kledelig.

Lydbildet er sjenerøst, med stor skala, enormt god dynamisk kontrast og klangdybde. Primare R35 lyder mer finmasket og gjennomsiktig, særlig i diskanten, men det er mer varme i vokaler med ECP-2 MK II, som også gir klaverklangen mer bunn i de laveste oktavene.

Stereoperspektivet er fjellstøtt, og det er knapt hørbar støy å spore, selv om man skrur opp volumet og venter med å senke nålearmen ned i rillene. Det sorte bakteppet gir instrumentene større klarhet og fokus, og demper savnet av mer artikulert bass, men den er til gjengjeld av den sjenerøse slaget, og gir både trommer og kontrabass et skikkelig bassfundament.

Det er ikke veldig store forskjeller sammenlignet med forgjengeren. MK II-utgaven oppleves som stillere og skarpere fokusert, med bedre definerte sibilanter (sch-kyder feks. og litt mer markert dynamisk kontrast.

Konklusjon

Electrocompaniet E P-2 MK II passer best når den er paret med en pickup som ikke har en mørk klangbalanse med dempet diskant. Da kommer den fyldige klangen og dynamikken bedre fram i lydbildet. Den kler alt av musikk og vil kunne løfte lyden fra vinylsamlingen betydelig, sammenlignet med et innebygget phono-trinn. Samtidig er den også så fleksibel, at man kan beholde den i mange år, uansett hvilke elektriske egenskaper pickupen måtte ha. Sammenlignet med E P-2 er de lydmessige forskjellene relativt subtile, og gir liten grunn til oppgradering, men for de som trenger et phono-trinn til anlegget, er MK II-utgaven et opplagt valg.